

[Undervisningsministeren.]

sulent Kaalund-Jørgensen, som ogsaa var til Stede, havde gjort Rede for sin og Skoleudvalgets Mening, endte Mødet saadan, at Pastor Veien erklærede sig fuldstændig enig med Lærer Præstholt, hans tidligere Angriber, hvad De kan læse alt sammen i et udførligt Referat i Venstrebladet „Vendsyssel Tidende“. Jeg vil derfor gerne tro og haabe, at det vil gaa det ærede Medlem ligesom hans Forbillede, Præsten deroppe i Vendsyssel, saaledes at han, naar han nu bliver virkelig underrettet om, hvad der foreligger, og ikke er henvist til løse og urigtige Bladnotitser, maa sige: Ja, naar Sagen er saadan — det sagde Pastor Veien i Ingstrup — ja, saa er der jo ikke noget at indvende.

For øvrigt var det interessant ved disse Møder, at der blev baade fra Præsters og Læreres, men særlig fra Præsternes Side fremdraget nogle meget lærerige Eksempler paa, hvorledes Religionsundervisningen *ikke* skal finde Sted. Der var en Præst deroppe ved Sindal-Mødet, der nævnte et Eksempel. En Lærer, der netop havde denne paa-gaaende agitatoriske Undervisningsmaade og vilde præge Børnene til nøjagtig samme religiøse Opfattelse, som han selv nærede, spurgte en Dag 12—14-aarige Piger og Drengene, medens Skolekommissionen og Præsten var til Stede, hvordan det gik dem selv, om de nu følte, at de var retfærdiggjort ved Troen. Disse 12—14 Aars Drengene og Piger saa noget uforstaaende ud ved dette Spørgsmaal og kunde ikke svare. Saa fortsatte Læreren: Ja, men nu jeres Forældre, tror I da ikke, at de er retfærdiggjort ved Troen? Men det var stadig et Spørgsmaal, der gik over Børnenes Fattæevne. Saa sagde han: Tror I da, der slet ingen er i Sognet, som er retfærdiggjort ved Troen? Der blev en Pause, saa var der en Pige, der rakte Fingeren i Vejret og sagde, lidt ængsteligt, men dog alligevel: Hun troede nok, at gamle Malene var det! Ja, det er en Karikatur af Religionsundervisning. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Julin ønsker meget af den Slags.

Der blev paa et Møde nede i Aars, hvor ogsaa Skolekonsulenten og en Mængde Lærere og Præster deltog, nævnt et andet Eksempel. Læreren advarede stærkt mod Banden. Jeg vil nu heller ikke bande, personlig kan jeg overhovedet ikke bande, saadan er jeg nu blevet opdraget. Der er nogle, der kan gøre det med en vis Virkning, hvis jeg vilde prøve paa det, vilde det lyde forfærdelig flovt og kejtet, saa-

dan har man det jo forskelligt. Det er altsaa ikke paa nogen Maade for at forsvare Banden, at jeg nævner dette Tilfælde med denne Lærer, der gik saa stærkt til Værks mod Banden — det skal jo være meget slemt, det er vist rigtigt nok. Jeg hørte for ikke saa forfærdelig lang Tid siden en Provst, der tilhører Indre Mission, sige, at hvor han og hans Meningsfæller virkede — det var særlig ovre i Jylland — fandtes der ikke længere Drikkeri og Banden og Dans. Lige efter at han havde sagt dette, tændte han sig en stor Cigar, og jeg kom til at tænke paa: ja, Tobaksrygning hører da ikke med til disse forfærdelige Ting, og jeg kom saa endvidere til at tænke paa, at han nævnte jo ikke Kortspil, og jeg tænkte: ja, det kan jo være slemt med forskellige Ting, men der er jo da værre Synder end uskyldig Dans, og kristeligt taget, overhovedet religiøst taget, ja, saa har Grundtvig jo skrevet noget om Hjerternes Haardhed og Kulde, og at faa den smeltet betyder mere end disse forskellige ydre Ting! Men det er nu en Sag for sig (Munterhed), jeg vender tilbage til Skoleaffæren i Aars. Læreren var nu saa vred paa alt, hvad der hedder Banden. Han fortalte Børnene, at det maatte de ikke, og deres Forældre heller ikke, for naar man bandede, saa stod Satan ved Siden af en. Der var en lille Pige, som havde lagt nøje Mærke til disse Ord, og da hun kom hjem om Aftenen og skulde i Seng, bad hun Forældrene om, at Døren ind til Kammeret, hvor hun laa, maatte staa paa Klem. Det havde hun aldrig gjort før, hun var vant til at ligge i Mørke, men Forældrene lod den staa paa Klem. Lidt efter hørte de, at den lille Pige lidt kejtet og ubehjælpssomt, men altsaa alligevel gav sig til at bande. Nu vilde hun se, om Læreren havde Ret i, at Fanden stod ved Siden af hende, men for at dække sig havde hun dog sørgt for, at Døren stod aaben ind til Forældrene, hvis noget saa frygteligt skulde ske. Jeg nævner ogsaa dette som Eksempel paa en meget karikaturmæssig Religionsundervisning, som alle vist er enige om vi skulde se at komme bort fra.

Jeg har i de sidste 14 Dage, efter at jeg er kommet hjem fra Udlandet — jeg glemte før at takke det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), fordi han bød mig velkommen hjem fra Tyrefægtningerne, jeg maa nu sige, at jeg ikke fik Lejlighed til at overvære en saadan, og for Resten har jeg heller ikke sat megen Pris paa det; men hvis det ærede Medlem vil vide Besked om, hvordan saadanne Ting virker paa nordiske